

ДЕЛІМІТАЦІЯ КОРДОНІВ (від лат. delimitatio — встановлення кордонів) — визначення місцезнаходження та напрямку **державного кордону**, узгодженого сусідніми країнами. Д. к. фіксують у відповід. угодах, що містять, як правило, доклад. опис проходження лінії кордону на місцевості та геогр. карту, на яку наносять визначену лінію кордону. На основі Д. к. проводять **демаркацію кордонів**. Після проголошення незалежності України у повному обсязі здійснене договірно-правове оформлення держ. кордонів з Польщею (1992–93), Угорщиною (1993–95), Словаччиною (1993) та Румунією (1997). Делімітація укр.-білорус. держ. кордону узгоджена протягом 1993–97, укр.-рос. — 2003–04. У

1994 оформлене правонаступництво України стосовно кордону континентал. шельфу і виключ. (мор.) екон. зони, встановленої угодами про розмежування континентал. шельфу в Чорному морі між колиш. СРСР і Туреччиною.

Рекомендована література

1. Трюхан М. Делімітація та демаркація державного кордону України з погляду картографа // Україна та глобал. процеси: геогр. вимір: Зб. наук. пр. К.; Лц., 2000. Ч. 2.

І. В. Барановська

Бібліографічний опис:

Делімітація кордонів / І. В. Барановська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21360>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).